

Chayei Sarah שְׂרָה תַיִ The life of Sarah

Bereshith/Genesis 23:1-25:18

Our Torah parasha begins with an odd way of giving the age of Sarah when she died. I will give you the literal translation:

***Bereshith 23:1** And the life of Sarah was one hundred years and twenty years and seven years; the years of the life of Sarah.*

It is fascinating that Sarah is the only woman in Scripture whose lifespan is given. The Hebrew sages teach that the greatness of Sarah can be gleaned from the way her age is written. She was 100, she was 20, and she was 7. Most people pass from one stage of their lives to the next, leaving behind the previous stage. Each of these ages had something unique about it. The 7 year-old had innocence, the 20 year-old had strength, and the 100 year-old had wisdom. Sarah retained them all throughout her lifetime.

Sarah died in Kiriath-Arba, which is Hebron. Upon Abram's separation from Lot, he was told to walk the length and breadth of the land that he was to be given. The first place he travelled to and settled in was Hebron, the place of the terebinth trees of Mamre:

***Bereshith 13:18** Then Abram moved his tent, and went and dwelt by the terebinth trees of Mamre, which are in Hebron, and built an altar there to יהוה (Yahweh).*

Hebron was where Abram was living when he heard the news that Lot was taken captive. Abram ended up taking 318 men to retrieve his nephew and others captured by four armies. We can assume that this had made Abram very famous in Hebron:

***Bereshith 14:13** Then one who had escaped came and told Abram the Hebrew, for he dwelt by the terebinth trees of Mamre the Amorite, brother of Eshcol and brother of Aner; and they were allies with Abram.*

Abraham lived in Hebron when he received his visit from the three messengers, and was told the news of Isaac's impending birth:

***Bereshith 18:1** Then יהוה appeared to him by the terebinth trees of Mamre, as he was sitting in the tent door in the heat of the day. 2 So he lifted his eyes and looked, and behold, three men were standing by him; and when he saw them, he ran from the tent door to meet them, and bowed himself to the ground,*

Caleb was rewarded with Hebron because of his faithfulness in spying out the land (Joshua 14:14); King David was

Chayei Sarah שְׂרָה תַיִ Het leven van Sarah

Bereshith/Genesis 23:1-25:18

Onze Thoraparasha begint met op een ongewone manier de leeftijd van Sarah te geven toen zij stierf. Ik zal u de letterlijke vertaling geven:

***Bereshith 23:1** En het leven van Sarah was honderd jaar en twintig jaar en zeven jaar; de jaren van het leven van Sarah.*

Het is fascinerend dat Sarah de enige vrouw in de Schrift is waarvan de levensduur wordt gegeven. De Hebreeuwse wijsgeren onderwijzen dat de grootheid van Sarah kan worden afgelezen van de manier waarop haar leeftijd wordt geschreven. Zij was 100, zij was 20, en zij was 7. De meeste mensen gaan van één levensstadium over tot hetvolgende, het vorige stadium achterlatend. Elk van deze leeftijden had daarbij iets uniek. De 7 jarige had onschuld, de 20 jarige sterkte, en de 100 jarige wijsheid. Sarah behield ze alle doorheen haar leven.

Sarah stierf in Kiriath-Arba, dat Hebron is. Bij Abram's scheidings van Lot, werd hem verteld om de lengte en de breedte van het land te bewandelen dat hem gegeven zou worden. De eerste plaats waar hij heeft heenreisde en zich vestigde was Hebron, de plaats van de terebinthbomen van Mamre:

***Bereshith 13:18** Toen verplaatste Abram zijn tent, en ging en verbleef bij de terebinth bomen van Mamre, die in Hebron zijn, en bouwde daar een altaar voor יהוה (Yahweh).*

Het was Hebron waar Abram leefde toen hij het nieuws hoorde dat Lot gevangen genomen was. Abram ging met 318 man erop uit om zijn neef en anderen die door vier legers waren gevangen, terug te winnen. Wij kunnen ons indenken dat dit Abram in Hebron zeer beroemd had gemaakt:

***Bereshith 14:13** Toen kwam één die was ontsnapt en vertelde Abram de Hebreër, want hij verbleef bij de terebinth bomen van Mamre de Amoriet, broer van Eshcol en broer van Aner; en zij waren bondgenoten met Abram.*

Abraham leefde in Hebron toen hij bezoek kreeg van de drie boodschappers, en het nieuws werd verteld van Isaac's nakende geboorte:

***Bereshith 18:1** Toen verscheen יהוה aan hem bij de terebinth bomen van Mamre, als hij in de tentdeur zat tijdens de hitte van de dag. 2 Dus hief hij zijn ogen op en keek, en zie, er stonden drie mannen bij hem; en toen hij hen zag, liep hij hen van de tentdeur te gemoet, en boog zich ter aarde,*

Caleb werd beloond met Hebron wegens zijn trouw in het bespieden van het land (Joz. 14:14); koning David werd daar

crowned there and reigned from Hebron for seven years, before finishing out his reign from Jerusalem.

The Hebrew root of Hebron (הַבְּרִי) is chavar (חָבַר) and has the meanings of “close associations”, “couples”, or “companions” (Ezekiel 37:16). Like Jerusalem, Hebron is considered by the sages to be a place where heaven and earth meet. Hebron’s other name, Kiriath-Arba, means “city of four”. Tradition says that Adam and Eve were buried in the cave of Machpelah in Hebron, and that Abraham was aware of this. Eventually the cave would become the “city of four couples” as Adam and Eve would be joined by Abraham and Sarah, Isaac and Rebekah, and Jacob and Leah. EVERYONE who was laid to rest in the cave of Machpelah was part of the Messianic line.

Abraham had received a promise from יהוה that the land would be his. However, Abraham didn’t just wait around for the Almighty to hand him the land on a platter. He understands that he must perform certain actions in order to make the land his own acquisition. Hebron is a starting point, a place of holiness, and the initial acquisition of the land of Israel. Hebron is where future generations would come to understand their identity and realize their destiny by virtue of those buried in the past.

Upon Sarah’s death, Abraham is certain that he must acquire the cave of Machpelah to bury his beloved wife. He must first speak to the “sons of Heth” (this name means terror). We see some bitter parallels with Israel’s situation today as they find themselves negotiating for land with other “sons of terror”. Unfortunately, most of the time their negotiations are for the purpose of giving the land away, not purchasing or retaining it.

Bereshith 23:7 Then Abraham stood up and bowed himself to the people of the land, the sons of Heth. 8 And he spoke with them, saying, “If it is your wish that I bury my dead out of my sight, hear me, and meet with Ephron the son of Zohar for me, 9 “that he may give me the cave of Machpelah which he has, which is at the end of his field. Let him give it to me at the full price, as property for a burial place among you.”

Abraham is able to purchase the land... for 400 shekels, an exorbitant price. But this is the first piece of land in Israel to be purchased with a legal deed. Today, the small Jewish town of Kiriath-Arba still is located next to Arab-controlled Hebron in the West Bank. The cave of Machpelah is a place where Jews have worshipped for thousands of years. It is often a volatile place, and many Jews have given their lives for the privilege of living and worshiping there. The enemy always is after our connections with our ancestors. There are virtual tours of Machpelah available on the website www.machpela.com/english.

gekroond en regeerde zeven jaar vanuit Hebron, voordat hij zijn regeren vanuit Jeruzalem voltooide.

De Hebreeuwse wortel van Hebron (הַבְּרִי) is chavar (חָבַר) en heeft de betekenissen van “sterke verbondenheden”, “paren”, of “metgezellen” (Eze. 37:16). Zoals Jeruzalem, wordt Hebron door de wijsgeren beschouwd als een plaats waar hemel en aarde samenkomen. De andere naam van Hebron, Kiriath-Arba, betekent “stad van vier”. De traditie zegt dat Adam en Eva in de spelonk van Machpelah in Hebron werden begraven, en dat Abraham zich hiervan bewust was. Uiteindelijk zou de spelonk de “stad van vier paren” worden als Adam en Eva bij Abraham en Sarah, Isaac en Rebekah, en Jacob en Leah zouden gevoegd worden. IEDEREEN die in de spelonk van Machpelah ter ruste werd gelegd maakte deel uit van de Messiaanse lijn.

Abraham had een belofte van יהוה ontvangen dat het land van hem zou zijn. Nochtans, bleef Abraham niet wachtend rondraaien tot de Almachtige hem het land op een schotel ging overhandigen. Hij begrijpt dat hij bepaalde acties moet uitvoeren om het land tot zijn eigen aanwinst te maken. Hebron is een uitgangspunt, een plaats van heiligheid, en de aanvankelijke aanwinst van het land Israël. Hebron is waar de toekomstige generaties zouden komen om hun identiteit te begrijpen en hun bestemming bewust te worden krachtens de in het verleden begravenen.

Bij de dood van Sarah, is Abraham zeker dat hij de spelonk van Machpelah moet verwerven om zijn geliefde vrouw te begraven. Hij moet eerst tot de “zonen van Heth” (deze naam betekent terreur) spreken. Wij zien enkele bittere parallellen met de situatie van Israël vandaag als zij voor land onderhandelen met andere “zonen van terreur”. Jammer genoeg, zijn hun onderhandelingen meestal voor het doel van het land weg te geven, niet voor het kopen of het behouden ervan.

Bereshith 23:7 Toen stond Abraham op en boog zich naar de mensen van het land, de zonen van Heth. 8 En hij sprak met hen, zeggend: “Als het uw wens is dat ik mijn doden uit mijn zicht begraaf, , hoor naar me, en ontmoet Ephron de zoon van Zohar voor mij, 9 dat hij me de spelonk van Machpelah moge geven dat hij heeft, die aan het eind van zijn veld is. Laat hem me die geven aan de volle prijs, als bezit voor een begrafenisplaats onder jullie.”

Abraham kan het land... voor 400 shekels, een overdreven prijs kopen. Maar dit is het eerste stuk land in Israël dat met een wettelijke akte moet worden gekocht. Vandaag, wordt de kleine Joodse stad Kiriath-Arba nog gelokaliseerd naast het Arabisch-gecontroleerde Hebron in de West Bank. De spelonk van Machpelah is een plaats waar de Joden gedurende duizenden jaren hebben aanbeden. Het is vaak een onzekere plaats, en vele Joden hebben hun leven gegeven voor het voorrecht van daar te leven en te aanbidden. De vijand heeft het altijd gemunt op onze banden met onze voorvaderen. Er zijn virtuele reizen naar Machpelah beschikbaar op de website: www.machpela.com/english.

Now, the main topic of our Torah portion is “finding a bride for Isaac”. The entire story contains 67 verses with many details and drawn-out monologues. We know that Torah often tells dramatic stories in a few brief verses and in a condensed form. The entire creation story contains only half the number of verses. Even the significant story of the Akeida (binding of Isaac) contains only 19 verses, with very few of the details included. Our task will be to see what we can learn from the many facts surrounding the bride story.

Having taken care of his duty to the dead, Abraham now turns his attention to the needs of his son, Isaac. As long as Isaac is unmarried, the covenantal promise of descendants cannot be fulfilled. Abraham has two requirements that he impresses upon his servant who will be involved in finding the woman who will be a suitable partner for Isaac:

1. She cannot be a Canaanite
2. She must be from Abraham’s family

Bereshith 24:3 “and I will make you swear by יהוה , the Elohim of heaven and the Elohim of the earth, that you will not take a wife for my son from the daughters of the Canaanites, among whom I dwell; 4 “but you shall go to my country and to my family, and take a wife for my son Isaac.”

Now why would Abraham insist on a wife for Isaac from the same idolatrous culture that he had once been commanded to abandon? Surely there were many faithful and available converts in his camp, which by this time had grown to at least several hundred. And why, if Isaac is to have a woman from his father’s family, cannot this grown man just go back and choose his own wife?

Bereshith 24:6 But Abraham said to him, “Beware that you do not take my son back there.”

Isaac had already been offered as a special kind of sacrifice – an olah (עֹלָה), which is an “ascending offering”; it can also be interpreted as a “stairway”. This word is related to making aliyah, which expresses immigrating to Israel. Going to Jerusalem is always described as “going up”. To leave is “to descend”, or to yarad (יָרַד). Abraham was adamant that his ascending offering (Isaac) would not be seen as “going down” by leaving the land.

Now let’s address Abraham’s command that his son’s wife could not be a Canaanite. To understand the reason for this, we must go back to the incident which occurred after the flood when Noah got drunk and his son, Ham, disgraced him. Without going into all of the details, it is Ham’s son, Canaan, who is cursed by Noah:

Bereshith 9:25 Then he said: “Cursed be Canaan; A servant of servants he shall be to his brethren.” 26 And he said: “Blessed be יהוה,

Nu, het belangrijkste onderwerp van ons Thoragedeelte is “een bruid voor Isaac vinden”. Het hele verhaal bevat 67 verzen met vele details en lang uitgesponnen monologen. Wij weten dat Thora vaak dramatische verhalen in een paar korte verzen en in een gecondenseerde vorm vertelt. Het gansescheppingsverhaal bevat slechts de helft van het aantal verzen. Zelfs het veelbetekenend verhaal van de Akeida (binding van Isaac) bevat slechts 19 verzen, met zeer weinig details daarin. Onze taak zal zijn te zien wat wij kunnen leren van de vele feiten die het bruidverhaal omgeven.

Na zijn verplichting aan de doden ter harte genomen te hebben, richt Abraham nu zijn aandacht op de behoeften van zijn zoon, Isaac. Zolang Isaac ongehuwd is, kan de verbondsbelofte van nakomelingen niet worden vervuld. Abraham heeft twee vereisten die hij zijn dienstknecht inprent die belast zal worden met het vinden van de vrouw die een geschikte partner voor Isaac zal zijn:

1. Zij kan geen Kanaänietische zijn
2. Zij moet van de familie van Abraham zijn

Bereshith 24:3 en ik zal u doen zweren bij יהוה , de Elohim van de hemel en de Elohim van de aarde, dat u voor mijn zoon geen vrouw van de dochters van de Kanaänieten zult nemen, onder wie ik verblijf; 4 maar u zult naar mijn land en naar mijn familie gaan, en een vrouw voor mijn zoon Isaac nemen.”

Nu waarom zou Abraham erop staan een vrouw voor Isaac uit dezelfde afgodische cultuur die hem eens was bevolen om te verlaten? Voorzeker waren er vele trouwe en beschikbare bekeerden in zijn kamp, dat rond die tijd tot minstens enkele honderden was uitgegroeid. En waarom, als Isaac een vrouw uit de familie van zijn vader moet hebben, kan deze volwassen man niet gewoon teruggaan en zijn eigen vrouw kiezen?

Bereshith 24:6 Maar Abraham zei tot hem: “Pas op dat u mijn zoon niet terug daarheen neemt.”

Isaac was reeds als een speciaal soort offer aangeboden geweest - een olah (עֹלָה), dat een “opstijgende offergave” is; het kan ook als “trap” worden geïnterpreteerd. Dit woord is verwant met aliyah maken, dat immigratie naar Israël uitdrukt. Naar Jeruzalem gaan wordt altijd als “opgaan” beschreven. Weggaan is “af dalen” of yarad (יָרַד). Abraham was onvermurwbaar dat zijn opstijgende offergave (Isaac) niet zou gezien worden als “af dalen” door het land te verlaten.

Nu laten we ons bezighouden met Abraham’s bevel dat de vrouw van zijn zoon geen Kanaänietische kon zijn. Om de reden hiervoor te begrijpen, moeten wij teruggaan naar het incident dat na de vloed plaatsvond toen Noah dronken werd en zijn zoon, Ham, hem te schande maakte. Zonder op alle details in te gaan, is het de zoon van de Ham, Kanaän, die door Noah wordt vervloekt:

Bereshith 9:25 Toen zei hij: “Vervloekt zij Kanaän; een knecht van knechten zal hij voor zijn broeders zijn.” 26 En hij zei: “Gezegend zij

The Elohim of Shem, And may Canaan be his servant. 27 May Elohim enlarge Japheth, And may he dwell in the tents of Shem; And may Canaan be his servant.”

The curse of Canaan passes down to all generations. It is the result of the nature and bent of the line of Ham. Ham could not officially be cursed because he had been blessed after the flood (Bereshith 9:1, Bemidbar/Numbers 22:12). However, because of Ham's nature, he often put himself in the cursed position through his life choices. From verse 26 above, we see that the nature of Shem is that he belongs to Elohim. He has a very special intimacy with the Almighty. Japheth is said to dwell in the tents (place of learning Torah) of Shem, i.e., under Shem's teaching. If Canaan wishes to overcome his curse, he must lower himself to the servant level beneath both Shem and Japheth. ...quite humbling for the arrogant and impulsive Canaan. This is a difficult obstacle for Canaan (also for Ham), but in fact not impossible.

The trusted servant, Eleazar, is by tradition said to be the son of Nimrod, descendant of Ham. The rabbis say that Eleazar recognized that he was cursed with the curse of Canaan and was therefore destined to be a slave. But even given that fate, he realized that he had some control over his destiny. He could continue as a pagan and a barbarian, or he could be a faithful slave to the greatest man of that generation – Abraham. Eleazar overcame his cursed nature, and became blessed as a result of his choices.

To digress for a moment, let's take another look at Lot. Lot was from the blessed lineage of Shem. He did not have the curse of Canaan hanging over his head. Yet because he stepped foot into the world of Sodom, he lost everything. Many of his descendants chose to live a cursed lifestyle. So...let's look at the picture we have so far in the Torah. The cursed Canaan has settled in the land which has been revealed to be the Promised Land:

Bereshith 10:19 And the border of the Canaanites was from Sidon as you go toward Gerar, as far as Gaza; then as you go toward Sodom, Gomorrah, Admah, and Zeboiim, as far as Lasha.

In Bereshith 12, we read of Abram being called out from the land where he had lived his whole life, along with the other descendants of Shem, and told to move to the land of the descendants of Canaan...the most cursed of the nations! This is the land that the Almighty promises to Abraham's descendants:

Bereshith 12:5 ... So they came to the land of Canaan. 6 ...And the Canaanites were then in the land. 7 Then יהוה appeared to Abram and said, "To your descendants I will give this land." ...

It is not easy to understand why it was specifically the land of Canaan that was chosen to become the Promised Land

יהוה, de Elohim van Shem, en moge Kanaän zijn knecht zijn. 27 Moge Elohim Japheth vergroten, en moge hij verblijven in de tenten van Shem; en moge Kanaän zijn knecht zijn.”

De vloek van Kanaän gaat over op alle generaties. Het is het resultaat van de aard en aanleg van de lijn van Ham. Ham kon niet officieel worden vervloekt omdat hij na de vloed was gezegend (Bereshith 9:1, Bemidbar/Numeri 22:12). Nochtans, wegens de aard van de Ham, bracht hij zichzelf vaak de vervloekte positie door zijn levenskeuzen. Vanaf vers 26 hierboven, zien wij dat de aard van Shem is dat hij tot Elohim behoort. Hij heeft een zeer bijzondere intimiteit met de Almachtige. Van Japheth wordt gezegd om in de tenten (plaats van Thora leren) van Shem te verblijven, d.w.z., onder het onderwijs van Shem. Als Kanaän wenst om zijn vloek te overwinnen, moet hij zich verlagen tot het knechtniveau lager dan zowel Shem als Japheth Nogal vernederend voor de arrogante en impulsieve Kanaän. Dit is een moeilijke hindernis voor Kanaän (ook voor Ham), maar in feite niet onmogelijk.

Door de overlevering wordt gezegd dat de vertrouwde dienst-knecht, Eleazar, de zoon van Nimrod, een nakomeling van Ham is. De rabbijnen zeggen dat Eleazar erkende dat hij met de vloek van Kanaän was vervloekt en daarom bestemd was om een slaaf te zijn. Maar zelfs gezien dat lot, realiseerde hij zich dat hij enige controle over zijn lot had. Hij kon verdergaan als een heiden en een barbaar, of hij kon een getrouwe slaaf zijn van de grootste man van die generatie - Abraham. Eleazar overwon zijn vervloekte aard, en werd gezegend als resultaat van zijn keuzen.

Om even uit te weiden, laten we nog eens naar Lot kijken. Lot was uit de gezegende geslacht van Shem. Hij had de vloek van Kanaän niet boven zijn hoofd hangen. Maar toch, omdat hij zijn voet in de wereld van Sodom zette, verloor hij alles. Veel van zijn nakomelingen verkozen een vervloekte levensstijl te leven. Dus...laten we kijken naar het beeld dat wij tot dusver in de Thora hebben. De vervloekte Kanaän heeft zich in het land gevestigd dat geopenbaard werd het Beloofde Land te zijn:

Bereshith 10:19 En de grens van de Kanaänieten was vanaf Sidon als u naar Gerar gaat, zover als Gaza; dan als u naar Sodom, Gomorrah, Admah, en Zeboiim gaat, zover als Lasha.

In Bereshith 12 lazen wij van Abram die uitgeroepen wordt uit het land waar hij zijn hele leven had geleefd, samen met de andere nakomelingen van Shem, en gezegd wordt om naar het land van de nakomelingen van Kanaän te verhuizen... het meest vervloekt van de naties! Dit is het land dat de Almachtige aan de nakomelingen van Abraham belooft:

Bereshith 12:5 ... Dus kwamen zij naar het land van Kanaän. 6...En de Kanaänieten waren toen in het land. 7 Toen verscheen יהוה aan Abram en zei: "Aan uw nakomelingen Ik dit land geven." ...

Het is niet gemakkelijk om te begrijpen waarom eigenlijk het land van Kanaän werd verkozen om het Beloofde Land van

of Israel. Why didn't יהוה just place the descendants of Shem there to begin with? Abraham comes to the land and he must not mingle with the residents of Canaan and their culture. Ultimately we will see that it is Elohim's will that the Canaanites must be removed from the land in order for His people to acquire it. This will be a very long process...in fact one that we can still see going on today...and it is happening through spiritual development. The Jews are coming to know their Messiah and the believers in Messiah are coming to know the Torah. All this is preparation for the future battle, led by the King of Kings, which will climax with His people living in the Promised Land and the expulsion of all Canaanites.

So you see, this is the reason why Abraham was not willing to consider a Canaanite wife for his son. Long before this, it was Sarah who had understood that Ishmael could not qualify as the seed of promise because he was born of a descendant of Ham (Hagar). Later that son had to be cast out for he did not carry the seed of promise. For Abraham, staying away from the Canaanites and creating a line of descendants that was pure, was the key to inheriting the land. Okay, let's begin to delve into some of the rich symbolism to be found in this story. Abraham is a picture of our heavenly Father, who also desires a bride for His Son. The search for the bride of the Messiah is conducted by the Holy Spirit, this part being portrayed by Abraham's trusted servant, Eleazar. Of course the beloved son, Isaac, is a picture of Yeshua.

Abraham's trusted servant (a main character throughout our story) is ironically, never actually identified by name. By his description, we make the assumption that the servant is Eleazar who was mentioned many years ago in a conversation between Abraham and יהוה:

Bereshith 15:2 But Abram said, "Adonai יהוה, what will You give me, seeing I go childless, and the steward of my house is Eleazer of Damascus?"

By remaining nameless in our current Torah text, the servant is a picture of the Spirit who does not glorify Himself, but speaks the words of the Father and testifies of the Son:

Joh. 15:26 "But when the Helper comes, whom I shall send to you from the Father, the Spirit of truth who proceeds from the Father, He will testify of Me.

Joh. 16:13 "However, when He, the Spirit of truth, has come, He will guide you into all truth; for He will not speak on His own authority, but whatever He hears He will speak; and He will tell you things to come. 14 "He will glorify Me, for He will take of what is Mine and declare it to you. 15 "All things that the Father has are Mine. Therefore I said that He will take of Mine and declare it to you.

Israël te worden. Waarom plaatste יהוה niet gewoon alleen de nakomelingen van Shem er om mee te beginnen? Abraham komt naar het land en hij mag zich niet vermengen met de ingezetenen van Kanaän en hun cultuur. Uiteindelijk zullen wij zien dat het de wil is van Elohim dat de Kanaänieten uit het land moet worden verwijderd opdat Zijn volk het verwerve. Dit zal een zeer lang proces zijn... in feite één dat wij vandaag nog zien voortduren... en het gebeurt door geestelijke ontwikkeling. De Joden komen om hun Messiah te kennen en gelovigen in Messiah komen de Thora te kennen. Dit alles is voorbereiding voor de toekomstige veldslag, geleid door de Koning der Koningen, die zal uitlopen op Zijn volk dat in het Beloofde Land zal leven en de uitwijzing van alle Kanaänieten.

Zo ziet u; dit is de reden waarom Abraham niet bereid was om een Kanaänietische vrouw voor zijn zoon te overwegen. Lang hiervoor was het Sarah die had begrepen dat Ishmael niet als 't zaad van belofte in aanmerking kwam omdat hij uit 'n nakomeling van Ham (Hagar) geboren was. Later moest die zoon worden buiten gegooid want hij droeg niet 't zaad van belofte. Want Abraham, zich afzonderend van de Kanaänieten en een lijn van nakomelingen creërend die zuiver was, was de sleutel om 't land het erven. O.k., laten we beginnen speuren in enkele rijke symbolieken die in dit verhaal worden gevonden. Abraham is 'n beeld van onze hemelse Vader, die ook 'n bruid voor Zijn Zoon wenst. Het zoeken naar de bruid van de Messiah wordt geleid door de Heilige Geest, welks deel door de vertrouwde dienstknecht van Abraham, Eleazar wordt afgebeeld. Natuurlijk is de geliefde zoon, Isaac, een beeld van Yeshua.

Ironisch genoeg is de vertrouwde diensknecht van Abraham (een hoofdpersonage doorheen ons verhaal), eigenlijk nooit bij naam aangeduid. Door zijn beschrijving, maken wij de veronderstelling dat de dienstknecht Eleazar is die vele jaren eerder in een gesprek tussen Abraham en יהוה werd vermeld:

Bereshith 15:2 Maar Abram zei: "Adonai יהוה, wat zult U me geven, ziende dat ik kinderloos ga, en de beheerder van mijn huis is Eleazer van Damascus?"

Door het naamloze in onze huidige Thora tekst, is de dienstknecht een beeld van de Geest die Zichzelf niet verheerlijkt, maar de woorden van de Vader spreekt en van de Zoon getuigt:

Joh. 15:26 Maar wanneer de Helper komt, die Ik naar u van de Vader zal sturen, de Geest van waarheid die van de Vader uitgaat, Hij zal van Mij getuigen.

Joh. 16:13 Nochtans, wanneer Hij, de Geest van waarheid, is gekomen, zal Hij u in alle waarheid begeleiden; want Hij zal niet op Zijn eigen gezag spreken, maar wat Hij hoort zal Hij spreken; en Hij zal u komende dingen vertellen. 14 Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal van wat het Mijne is, nemen en het aan u verklaren. 15 Alle dingen die de Vader heeft, zijn de Mijne. Daarom zei Ik dat Hij van het Mijne zal nemen en het aan u verklaren.

It is also interesting that the Spirit/servant did not search for the bride until after the Son had died (symbolically for Isaac). Today, the Spirit is out amongst the nations, preparing to retrieve the bride.

So Eleazar, the servant, departs:

Bereshith 24:10 *Then the servant took ten of his master's camels and departed, for all his master's goods were in his hand. And he arose and went to Mesopotamia, to the city of Nahor.*

Nahor (brother of Abraham) means “snorting” or “snoring”. Although the descendants of Nahor were from Shem, they were “sleeping”. The city where Nahor lived was in Mesopotamia (Babylon). The bride must wake up and come out of Babylon!

Opb. 18:2 *And he cried mightily with a loud voice, saying, “Babylon the great is fallen, is fallen...” 4 And I heard another voice from heaven saying, “Come out of her, my people, lest you share in her sins, and lest you receive of her plagues.”*

Jes. 13:19 *And Babylon, the glory of kingdoms, The beauty of the Chaldeans' pride, will be as when Elohim overthrew Sodom and Gomorrah.*

Eleazar, along with his ten camels and his master's possessions, has arrived at his destination. Not by accident, he finds himself at a well. In the following verses, we will read of the first prayer for personal guidance found in the Torah:

Bereshith 24:11 *And he made his camels (גְּמֻלִים) kneel down (בָּרַךְ) outside the city by a well (עַיִן) of water (מַיִם) at evening time, the time when women go out to draw water. 12 Then he said, “O Adonai יהוה of my master Abraham, please give me success this day, and show kindness to my master Abraham. 13 “Behold, here I stand by the well of water, and the daughters of the men of the city are coming out to draw water. 14 “Now let it be that the young woman to whom I say, ‘Please let down your pitcher that I may drink,’ and she says, ‘Drink, and I will also give your camels a drink’ — let her be the one You have appointed for Your servant Isaac. And by this I will know that You have shown kindness to my master.”*

In verse 11, we are told that the ten camels are kneeling down at the well of water. The word for “kneel” is barak (בָּרַךְ) which also means “to bless” or “to bend the knee”. These camels will drink from the “waters” (מַיִם) of the “well” (עַיִן)... “water” being a picture of the Word (Torah) and “well” being a Hebrew word meaning “to see” or “to

Het is ook interessant dat de Geest/dienstknecht pas naar de bruid zocht nadat de Zoon was gestorven (symbolisch voor Isaac). Vandaag, is de Geest onder de naties, voorbereidingen treffend om de bruid terug te vinden.

Dus Eleazar, de dienstknecht, vertrekt:

Bereshith 24:10 *Toen nam de dienstknecht tien van de kamelen van zijn meester en vertrok, want alle goederen van zijn meester waren in zijn hand. En hij stond op en ging naar Mesopotamië, naar de stad van Nahor.*

Nahor (broer van Abraham) betekent “snuiven” of “snurken”. Hoewel de nakomelingen van Nahor van Shem waren, “sliepen” zij. De stad waar Nahor leefde was in Mesopotamië (Babylon). De bruid moet wakker worden en uit Babylon komen!

Opb. 18:2 *En hij schreeuwde krachtig met een luide stem, zeggend: “Babylon de grote is gevallen, is gevallen...” 4 En ik hoorde een andere stem van de hemel zeggend: “Kom uit haar, mijn volk, opdat u niet in haar zonden deelt, en opdat u niet van haar plagen ontvangt.”*

Jes. 13:19 *En Babylon, de glorie van koninkrijken, de schoonheid van de Chaldeese trots, zal zijn zoals toen Elohim Sodom en Gomorrah omverwierp.*

Eleazar, samen met zijn tien kamelen en het bezit van zijn meester, is bij zijn bestemming aangekomen. Niet per toeval, bevindt hij zich bij een put. In de volgende verzen, zullen wij lezen over het eerste gebed voor persoonlijke leiding dat in de Thora wordt gevonden:

Bereshith 24:11 *En hij deed zijn kamelen (גְּמֻלִים) neerknielen (בָּרַךְ) buiten de stad bij een put (עַיִן) van water (מַיִם) in de avond, de tijd waarop de vrouwen uitgaan om water te putten. 12 Toen zei hij: “O Adonai יהוה van mijn meester Abraham, geef me a.u.b. deze dag succes, en toon goedgunstigheid t.o.v. mijn meester Abraham. 13 Zie, hier bevind ik me bij de waterput, en de dochters van de mannen van de stad komen uit om water te putten. 14 Laat het nu zijn dat de jonge vrouw tot wie ik zeg: ‘Laat a.u.b. uw waterkruik zakken dat ik kan drinken,’ en zij zegt: ‘Drink, en ik zal ook uw kamelen drinken geven’ — laat haar degene zijn die U voor Uw knecht Isaac hebt bestemd. En hierdoor zal ik weten dat U goedgunstigheid aan mijn meester hebt getoond.”*

In vers 11 wordt ons verteld dat de tien kamelen bij de waterput van neerknielen. Het woord voor “knielen” is barak (בָּרַךְ) dat ook “zegenen” betekent of “de knie buigen”. Deze kamelen zullen van de “wateren” (מַיִם) van de “put” (עַיִן) drinken ... “water” dat een beeld van het Woord (Thora) is en “put” een Hebreeuws woord zijnde dat “zien” betekent of “duidelijk

make plain”. Therefore, ten camels have been led by Eleazar (Holy Spirit) to kneel (bend the knee) at the water (Torah) of the well (where they can see).

Eleazar’s test is to see if the young maiden will provide water from the well for both him and the camels (גַּמְלִים). The root of the Hebrew word for “camel” (גַּמְלִים) means “to ripen” or “to wean”. Could the “ten camels” be the “ten lost tribes” who are being “weaned” from their paganism as they are “kneeling” at the “waters” of Torah for “understanding”? So the bride that Eleazar is looking for is one who is eager to meet the needs of those ready to kneel before and to drink from the water of the Word.

***Bereshith 24:15** And it happened, before he had finished speaking, that behold, Rebekah, who was born to Bethuel, son of Milcah, the wife of Nahor, Abraham’s brother, came out with her pitcher on her shoulder. 16 Now the young woman was very beautiful to behold, a virgin; no man had known her. And she went down to the well, filled her pitcher, and came up. 17 And the servant ran to meet her and said, “Please let me drink a little water from your pitcher.” 18 So she said, “Drink, my adonai.” Then she quickly let her pitcher (כַּד) down to her hand, and gave him a drink. 19 And when she had finished giving him a drink, she said, “I will draw water for your camels also, until they have finished drinking.” 20 Then she quickly emptied her pitcher into the trough, ran back to the well to draw water, and drew for all his camels.*

This may seem like a silly test to us, but what character trait was being reflected by the young girl’s actions? By stepping forth and offering to fulfill all the needs of a total stranger and his many camels, Rebekah proved that she was purely a giver at heart. A giver understands and emulates a Creator who gave us our soul, our body, and everything that we need. A giver loves her Creator and others as herself. She fulfills the greatest commandments according to the Torah and according to Yeshua.

Rebecca had no idea who Eleazar was. That is what makes her kindness to him so amazing. She displays the kindness (חֶסֶד) character trait of the true family of Abraham. Obviously, there were other traits that Eleazar could have been searching for in a mate for Isaac...shared values, sexual attraction, intelligence... But kindness seems to be in a class by itself. It is kindness (חֶסֶד) that will merit two women a place in the lineage of the Messiah:

***Ruth 3:10** Then he said, “Blessed are you (Ruth) of יהויה, my daughter! For you have shown more kindness (חֶסֶד) at the end than at the beginning, in that you did not go after young men, whether poor or rich.*

maken”. Daarom werden tien kamelen door Eleazar (Heilige Geest) ertoe gebracht om te knielen (de knie buigen) bij het water (Thora) van de put (waar zij kunnen zien).

Eleazar’s test is te zien of het jonge meisje water vanuit de put voor zowel hem als de kamelen (גַּמְלִים) zal verstrekken. De wortel van het Hebreeuwse woord voor “kameel” (גַּמְלִים) betekent “rijpen” of “spenen”. Zouden de “tien kamelen” de “tien verloren stammen” kunnen zijn die van hun heidendom worden “gespeend” als zij om te “begrijpen” bij de “wateren” van Thora “knielen”? Dus de bruid waarnaar Eleazar zoekt is er één die enthousiast is om aan de behoeften te voldoen van hen die klaar zijn om te knielen vóór en van het water van het Woord te drinken.

***Bereshith 24:15** En het gebeurde, alvorens hij het spreken had beëindigd, dat zie, Rebekah, die aan Bethuel geboren was, zoon van Milcah, de vrouw van Nahor, de broer van Abraham, naar buiten kwam met haar waterkruik op haar schouder. 16 Nu was de jonge vrouw zeer mooi om zien, een maagd; geen man had haar gekend. En zij daalde af naar de put, vulde haar waterkruik, en kwam naar boven. 17 En de knecht liep om haar te ontmoeten en zei: “Laat me a.u.b. wat water drinken van uw waterkruik.” 18 Daarop zei zij: “Drink, mijn heer.” Toen liet zij snel haar waterkruik (כַּד) op haar hand neer, en gaf hem te drinken. 19 En toen zij klaar was met hem drinken te geven, zei zij: “Ik zal ook water voor uw kamelen putten, tot zij genoeg gedronken hebben.” 20 Toen ledigde zij snel haar waterkruik in de trog, liep terug naar de put om water te putten, en putte voor al zijn kamelen.*

Dit kan ons een dwaze test lijken, maar welke karaktertrek werd weerspiegeld door de acties van het jonge meisje? Door naar voor te treden en aan te bieden om alle behoeften van een totale vreemdeling en zijn vele kamelen te vervullen, beweest Rebekah dat zij puur een gever van hart was. Een gever begrijpt en wedijvert met een Schepper die ons onze ziel, ons lichaam, en alles gaf wat wij nodig hebben. Een gever houdt van haar Schepper en anderen als van zichzelf. Zij vervult de grootste geboden volgens Thora en volgens Yeshua.

Rebecca had geen idee wie Eleazar was. Dat maakt waarom hij over haar vriendelijkheid naar hem zo verbaasd is. Zij toont de vriendelijkheids (חֶסֶד) karakter trek van de ware familie van Abraham. Klaarblijkelijk waren er andere trekken waarnaar Eleazar kon hebben gezocht in een partner voor Isaac ..., de gedeelde waarden, seksuele aantrekkelijkheid, intelligentie... Maar de vriendelijkheid schijnt in een klasse apart te zijn. Het is de vriendelijkheid (חֶסֶד) die twee vrouwen een plaats in stamboom van Messiah zal opleveren:

***Ruth 3:10** Toen zei hij: “Gezegend bent u (Ruth) van יהויה, mijn dochter! Want u hebt meer vriendelijkheid (חֶסֶד) aan het eind dan bij het begin getoond, in zoverre dat u niet jonge mannen achterna ging, hetzij arm of rijk.*

Joz. 2:12 “Now therefore, I (Rehab) beg you, swear to me by יהוה, since I have shown you kindness, that you also will show kindness (חֶסֶד) to my father’s house, and give me a true token,

Because our heavenly Father has been kind to us in bringing us into a relationship with Him, we pass that kindness on to others:

Rom. 2:4 Or do you despise the riches of His goodness, forbearance, and longsuffering, not knowing that the kindness of Elohim leads you to repentance?

Efez. 4:32 And be kind to one another, tenderhearted, forgiving one another, just as Adonai in Messiah forgave you.

Let’s go back to Bereshith 24:18 and look at the Hebrew word for pitcher (kad - כַּד). Its Hebrew root means “to make deeper”. These pitchers for water were tall...symbolizing “depth of teaching”. Rebekah lets down her pitcher to her “hand” symbolizing that Torah is meant to be brought forth not just by our words, but by the works of our hands. That is faith!

Jak. 2:17 Thus also faith by itself, if it does not have works, is dead.

In addition to the kindness and the servant’s heart that Rebekah has displayed, Eleazar looks for the trait of hospitality, that being so descriptive of Abraham:

Bereshith 24:23 and said, “Whose daughter are you? Tell me, please, is there room in your father’s house for us to lodge?” 24 So she said to him, “I am the daughter of Bethuel, Milcah’s son, whom she bore to Nahor.” 25 Moreover she said to him, “We have both straw and feed enough, and room to lodge.”

Rebekah’s brother, Laban gets excited when he notices the gifts that the servant has given her:

Bereshith 24:30 So it came to pass, when he (Laban) saw the nose ring, and the bracelets on his sister’s wrists, and when he heard the words of his sister Rebekah, saying, “Thus the man spoke to me,” that he went to the man. And there he stood by the camels at the well. 31 And he said, “Come in, O blessed of יהוה ! Why do you stand outside? For I have prepared the house, and a place for the camels.”

Laban means “white”, and we get the word “albino” from the root. White can be a symbol of righteousness, but we will see throughout the Torah that Laban is a picture of greed. When speaking of the corrupt Phari-

Joz. 2:12 Nu daarom, Ik (Rehab) smeek u, zweert aan mij bij יהוה, aangezien ik u vriendelijkheid heb betoond, dat u ook vriendelijkheid (חֶסֶד) aan het huis van mijn vader, zult betonen en me een waar teken zult geven,

Omdat onze hemelse Vader vriendelijk voor ons is geweest met ons in een relatie met Hem te brengen, dragen wij die vriendelijkheid op anderen over:

Rom. 2:4 Of veracht u de rijkdom van Zijn goedheid, verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetend dat de vriendelijkheid van Elohim u tot bekering leidt?

Efez. 4:32 En wees vriendelijk voor elkaar, teergevoelig, elkaar vergevend, net zoals Adonai in Messiah u vergaf.

Laten we terugkeren naar Bereshith 24:18 en naar het Hebreeuwse woord voor waterkruik (kad - כַּד) kijken. Zijn Hebreeuwse wortel betekent “dieper maken”. Deze waterkruiken waren lang... “diepte van onderwijs” symboliserend. Rebekah laat haar waterkruik naar haar “hand” zakken, symboliserend dat Thora niet alleen bedoeld is om door onze woorden voortgebracht te worden, maar door de werken van onze handen. Dat is geloof!

Jak. 2:17 Aldus is ook het geloof alleen, als het geen werken heeft, dood

Naast de vriendelijkheid en het dienaarhart dat Rebekah heeft getoond, zoekt Eleazar naar de karaktertrek van gastvrijheid, die zo typerend voor Abraham is:

Bereshith 24:23 en zei: “Wiens dochter bent u? Zeg me, a.u.b., is er voor ons plaats in het huis van uw vader om ons onder te brengen?” 24 Dus zei zij tot hem: “Ik ben de dochter van Bethuel, Milcah’s zoon, die zij aan Nahor baarde.” 25 Ook zei zij tot hem: “Wij hebben zowel stro als voeder genoeg, en ruimte om onder te brengen.”

Rebekah’s broer, Laban raakt opgewonden wanneer hij de giften opmerkt die de knecht haar heeft gegeven:

Bereshith 24:30 Zo kwam het te gebeuren, toen hij (Laban) de neusring zag, en de armbanden om de polsen van zijn zuster, en toen hij de woorden van zijn zuster Rebekah hoorde, zeggend: “Zo sprak de man tot me,” dat hij naar de man ging. En daar stond hij bij de kamelen aan de put. 31 En hij zei: “Kom binnen, O gezegende van יהוה ! Waarom staat u buiten? Want ik heb het huis, en een plaats voor de kamelen klaargemaakt.”

Laban betekent “wit”, en het woord “albino” komt van de wortel. Wit kan een symbool van gerechtigheid zijn, maar wij zullen doorheen de Thora zien dat Laban een beeld van hebzucht is. Wanneer het over de corrupte Farizeeën en de

sees and scribes, Yeshua says, “For you are like white-washed tombs which indeed appear beautifully outwardly, but inside are full of dead men’s bones and all uncleanness.”

Now let’s skip down to the verse where Eleazar passes out gifts. Notice that Eleazar hands out gifts to both the bride and her family. Many believers are fooled into thinking that they are acceptable just because they have been given gifts of the Spirit. But carefully note that while all receive gifts, it is ONLY the BRIDE that receives the garments:

***Bereshith 24:53** Then the servant brought out jewelry of silver, jewelry of gold, and garments, and gave them to Rebekah. He also gave precious things to her brother and to her mother.*

These “garments” show up again in the book of Revelation where it defines its symbolism:

***Opb. 3:5** “He who overcomes shall be clothed in white garments, and I will not blot out his name from the Book of Life; but I will confess his name before My Father and before His angels.*

***Opb. 19:8** And to her it was granted to be arrayed in fine linen, clean and bright, for the fine linen is the righteous acts of the saints.*

The extended family of Rebekah has a calling, but they are not the bride. They are not invited to live in the land. They will play a role again later when Jacob needs a wife, but their negative influence on Jacob and his family will again require physical separation. Remember Yeshua said that family ties must sometimes be severed if we are to follow Him completely:

***Mat. 10:37** “He who loves father or mother more than Me is not worthy of Me. And he who loves son or daughter more than Me is not worthy of Me. 38 “And he who does not take his cross and follow after Me is not worthy of Me.*

The bride must be willing to come out of the world and not look back. She must be willing to return to the ancient paths.

***Jer. 6:16** Thus says יהוה : “Stand in the ways and see, and ask for the old paths, where the good way is, and walk in it; Then you will find rest for your souls.*

Rebekah expressed a desire to marry the son of Abraham and leave her idol-worshipping brother and everything she had ever known:

schriftgeleerden gaat, zegt Yeshua: “Want u zijt als witgewaste graven die uiterlijk inderdaad prachtig voorkomen, maar vanbinnen vol van de doodsbeenderen van mensen en alle onreinheid zijn.”

Laten we nu vervolgen met het vers waar Eleazar geschenken uitreikt. Bemerk dat Eleazar geschenken aan zowel de bruid als haar familie uitdeelt. Vele gelovigen zijn misleid in het denken dat zij aanvaardbaar zijn alleen omdat aan hen gaven van de Geest zijn gegeven. Maar merk zorgvuldig op dat terwijl allen gaven ontvangen, het SLECHTS de BRUID is die de kleding ontvangt:

***Bereshith 24:53** Toen reikte de knecht juwelen van zilver, juwelen van goud, en gewaden uit, en gaf ze aan Rebekah. Hij gaf ook kostbare dingen aan haar broer en aan haar moeder.*

Deze “gewaden” worden in het boek Openbaring opnieuw gezien waarbij het zijnsymboliek beschrijft:

***Opb. 3:5** „Hij die overwint zal in witte gewaden worden gekleed, en Ik zal zijn naam niet uit het Boek van het Leven verwijderen; maar Ik zal zijn naam vóór Mijn Vader en vóór Zijn engelen bekennen.*

***Opb. 19:8** En aan haar werd het verleend om in fijn linnen te worden opgesteld, schoon en schitterend, want het fijne linnen zijn de rechtvaardige handelingen van de heiligen.*

De uitgebreide familie van Rebekah heeft een roeping, maar zij zijn de bruid niet. Zij worden niet verzocht om in het land te leven. Zij zullen later opnieuw een rol spelen wanneer Jacob een vrouw nodig heeft, maar hun negatieve invloed op Jacob en zijn familie zal opnieuw fysieke scheiding vergen. Herinner dat Yeshua zei dat familiebanden soms moeten worden afgebroken als wij Hem volledig moeten volgen:

***Mat. 10:37** Hij die meer van vader of moeder dan van Mij houdt, is van Mij niet waardig. En hij die meer van zoon of dochter dan van Mij houdt is van Mij niet waardig. 38 En hij die zijn kruis niet opneemt en Mij achterna komt, is van Mij niet waardig.*

De bruid moet bereid zijn om uit de wereld te komen en niet achterom te kijken. Zij moet bereid zijn om naar de oude wegen terug te keren.

***Jer. 6:16** Aldus zegt יהוה: “Sta op de wegen en zie, en vraagt naar de oude paden, waar de goede weg is, en wandelt daarin; dan zult u rust voor uw zielen vinden.*

Rebekah drukte een wens uit om de zoon van Abraham te huwen en haar afgod-aanbiddende broer en alles wat zij ooit had gekend te verlaten:

Bereshith 24:58 Then they called Rebekah and said to her, “Will you go with this man?” And she said, “I will go.”

We'll skip ahead now to catch up with Isaac:

Bereshith 24:62 Now Isaac came from the way of Beer Lahai Roi, for he dwelt in the South. 63 And Isaac went out to meditate in the field in the evening; and he lifted his eyes and looked, and there, the camels were coming.

This is the first we've seen of Isaac since the Akeida. Isaac has left Beer Lahai Roi and returned to Hebron (where his mother's tent is – Bereshith 24:67). In Bereshith 23:17, we read that when Abraham purchased the cave of Machpelah, he also purchased a particular field:

Bereshith 23:17 So the field of Ephron which was in Machpelah, which was before Mamre, the field and the cave which was in it, and all the trees that were in the field, which were within all the surrounding borders, were deeded

It is amazing that this field in Hebron is where we find Isaac praying! It was evening, which means a new Hebrew day was beginning. When he “lifts his eyes” (idiom for spiritual vision) he does not actually see Rebekah, but the camels coming. But, according to our symbolism, the camels, eager to drink of the waters of Torah, ARE the bride! Yeshua also will return at the beginning of a new millennial day (the evening of the 7th day). He will be coming for His bride! Until then, He is praying (interceding) on our behalf:

Rom. 8:34 ... Messiah who died, and furthermore is also risen, who is even at the right hand of Adonai, who also makes intercession for us.

Isaac takes Rebekah for a wife:

Bereshith 24:67 Then Isaac brought her into his mother Sarah's tent; and he took Rebekah and she became his wife, and he loved her. So Isaac was comforted after his mother's death.

Bereshith 25:20 Isaac was forty years old when he took Rebekah as wife, the daughter of Bethuel the Syrian of Padan Aram, the sister of Laban the Syrian.

I always assumed that Sarah had only recently died when Isaac married her, but when you know that Sarah was 127 when she died (Bereshith 23:1) and that she was 90 when she had Isaac (Bereshith 17:17), you can see that she died three years before Isaac married at age 40.

Isaac loves Rebekah within “his mother Sarah's tent”. It is the first place the bride is taken when she steps out of the world. Sarah has been the keeper of the covenantal seed,

Bereshith 24:58 Toen riepen zij Rebekah en zeiden tot haar: “Zult gij met deze man meegaan?” En zij zei: “Ik zal gaan.”

Wij zullen nu wat overslaan om met Isaac verder te gaan:

Bereshith 24:62 Nu kwam Isaac vanuit de weg van Beer Lahai Roi, want hij verbleef in het Zuiden. 63 en Isaac ging uit om na te denken in het veld in de avond; en hij hief zijn ogen op en keek, en daar, de kamelen waren aan 't komen.

Dit is voor het eerst sinds de Akeida dat wij Isaac gezien hebben. Isaac heeft Beer Lahai Roi verlaten en naar Hebron teruggekeerd (waar de tent van zijn moeder is - Bereshith 24:67). In Bereshith 23:17, lasen wij dat toen Abraham de spelonk van Machpelah kocht, hij ook een bepaald veld kocht:

Bereshith 23:17 Dus het veld van Ephron dat in Machpelah was, dat vóór Mamre was, het veld en de spelonk die daarin was, en alle bomen die op het veld waren, wat binnen alle omringende grenzen was, werd bij akte overgedragen

Het is verbazend dat het dit veld in Hebron is waar wij Isaac aan het bidden vinden! Het was avond, wat betekent dat een nieuwe Hebreeuwse dag begon. Toen hij “zijn ogen ophief” (uitdrukking voor geestelijk zien) ziet hij eigenlijk Rebekah niet, maar de naderende kamelen. Maar, volgens onze symboliek, ZIJN de kamelen, enthousiast om van de wateren van Thora te drinken, de bruid! Yeshua zal ook aan het begin een nieuwe millennial dag (de avond van de 7^{de} dag) terugkeren. Hij zal voor Zijn bruid komen! Tot dan, bidt Hij (bemiddelend) uit onze naam:

Rom. 8:34 ... Messiah die stierf en verder ook is opgestaan, die zelfs aan de rechterhand van Adonai is, die ook voor ons bemiddelt.

Isaac neemt Rebekah tot vrouw:

Bereshith 24:67 Toen bracht Isaac haar in de tent van zijn moeder Sarah; en hij nam Rebekah en zij werd zijn vrouw, en hij hield van haar. Zo werd Isaac getroost na de dood van zijn moeder.

Bereshith 25:20 Isaac was veertig jaar oud toen hij Rebekah, de dochter van Bethuel de Syriër van Padan Aram, de zuster van Laban de Syriër, als vrouw nam.

Ik veronderstelde altijd dat Sarah pas onlangs was gestorven toen Isaac haar huwde, maar wanneer u weet dat Sarah 127 was toen zij stierf (Bereshith 23:1) en dat zij 90 was toen zij Isaac kreeg (Bereshith 17:17), kunt u zien dat zij drie jaar vóór Isaac op de leeftijd van 40 huwde, stierf.

Isaac houdt van Rebekah binnen “de tent van zijn moeder Sarah”. Het is de eerste plaats waar de bruid naartoe wordt genomen wanneer zij uit de wereld stapt. Sarah was de

and now the baton will be passed to Rebekah. Now see if you can catch this play on the rearrangement of four Hebrew letters:

The loss of one member of the family, Sarah, who went into the grave (הַקְּבֵרָה), opens the way for the entry of a new member to build the family – Rebekah (רַבֵּקָה). This will bring about a new morning, or a new day (הַבֹּקֶר).

Marrying Rebekah is a momentous event in Isaac's life. There have really been three events in Isaac's life worth noting. All three strongly identify him with our Messiah:

- The first was his miraculous birth
- The second was the Akeida (sacrifice)
- The third is his marriage to his bride

Now I do have “one more thing”. “Servant”, “master”, and “man” are three titles of Eleazar in our parasha. Of course we know that these are three titles for the Messiah in the Gospels, but who do you suppose is also referred to by these three titles in our parasha? It is Isaac!

***Bereshith 24:14** ... let her be the one You have appointed for Your servant Isaac.*

***Bereshith 24:65** for she had said to the servant, “Who is this man walking in the field to meet us?” The servant said, “It is my master.” So she took a veil and covered herself.*

Isaac does not actually play a role in the selection of his bride. He does not even make a physical appearance in chapter 24 until verse 62. Yet it may surprise you to know (it did me) that the mention of Isaac as the father's “son” occurs 13 times in those first 61 verses of chapter 24. So in addition to being referred to as a servant, a master, and a man, it is very obvious that the Father wants us to know that he is His Son. And the Father's mission is to find a suitable bride for Him.

In reference to the Father's mission of finding a bride, I was thinking the question we each must answer (like Rebekah) is.... “will you go?”

Shabbat Shalom,
Ardelle

bewaarster van het verbondszaad, en nu zal de stok aan Rebekah worden overgegeven. Eens zien of u nu dit spel met de herschikking van vier Hebreeuwse letters, kunt vatten:

Het verlies van één lid van de familie, Sarah, die in het graf (הַקְּבֵרָה) ging, opent de weg voor het ingaan van een nieuw lid om de familie te bouwen – Rebekah (רַבֵּקָה). Dit zal een nieuwe morgen, of een nieuwe dag (הַבֹּקֶר) bewerkstelligen.

Rebekah huwen is een gewichtige gebeurtenis in het leven van Isaac. Er zijn werkelijk drie noemenswaardige gebeurtenissen in het leven van Isaac geweest. Alle drie identificeren hem sterk met onze Messiah:

- De eerste was zijn wonderbare geboorte
- De tweede was de Akeida (offer)
- Het derde is zijn huwelijk met zijn bruid

Nu heb ik “nog één ding”. “Knecht”, “meester” en “mens” zijn drie titels van Eleazar in onze parasha. Natuurlijk weten wij dat dit in de Evangelies drie titels voor de Messiah zijn, maar wie denkt u dat in onze parasha ook met deze drie titels wordt bedoeld? Het is Isaac!

***Bereshith 24:14** ... laat haar degene zijn die U voor Uw knecht Isaac hebt bestemd.*

***Bereshith 24:65** want zij had tot de knecht gezegd: “Wie is deze mens die op het veld loopt om ons te ontmoeten?” De knecht zei: “Het is mijn meester.” Dus nam zij een sluier en bedekte zich.*

Isaac speelt eigenlijk geen rol in de keuze van zijn bruid. Hij komt zelfs in hoofdstuk 24 niet op het toneel tot vers 62. Maar toch kan het u verbazen om te weten (het verbaasde mij) dat de vermelding van Isaac als “zoon van de vader” 13 keer in die eerste 61 verzen van hoofdstuk 24 voorkomt. Dus behalve als knecht, meester, en mens, aangeduid te worden is het zeer duidelijk dat de Vader ons wil laten weten dat die Zijn Zoon is. En de opdracht van de Vader is een geschikte bruid voor Hem vinden.

In verwijzing naar de opdracht van de Vader van een bruid te vinden, dacht ik dat de vraag, die ieder voor zich moeten beantwoorden (zoals Rebekah), is.... “zult u gaan?”

Shabbat Shalom,
Ardelle